

Hoofstuk 52 - BEGRAAFPLAAS SIELE (25.05.1841)
HIM1.362

1] Nadat die son ondergegaan het, en in dié tyd, toe jy die eerste ster aan die hemel op die terugreis gesien het, en terselfdertyd die begraafplaas gesien het, op die kruin waarvan 'n onvoltooide kapel is, op die oomblik dat die dienaar se siele-oog geopen is vir 'n paar minute, sodat hy 'n blik kon kry op die plek waar die dooies ontbind en die onsterflikes één vir één uit die dood opstaan.

2] Hoe het die kneg hierdie verskyning gesien? Om jou 'n aanskoulike prentjie te gee, stel jou voor, 'n glas water met 'n paar suikerkorrels daarin. Let op hoe daar aanhoudend borreltjies uit die suiker opstyg en klein klontjies suiker saam optel, wat gedeeltelik onderweg oplos en 'n vallende steragtige stert agterlaat, maar die onopgeloste deel, sodra die borreltjie die oppervlak van die water bereik, skei hom weer van die borrel af en sink in die diepte weg, waar dit óf baie stadiger oplos, óf dikwels 'n nuwe borrel aankleef en weer daarmee 'n nuwe "opstyging" begin.

3] Stel jou net so voor, die siele wie se harte die wêreld baie sterk aanhang! Hulle bly vir 'n lang tyd die materiële wêreld aanhang, **na hul dood, veral op die plek waar hul liggame vergaan**. En sommige verwyf in die begraafplase, oor die grafte van hul liggame, totdat daar nie meer 'n atoom van hul liggame oorbly nie, weens die aksie van ontbinding.

4] Aangesien die siel na die dood altyddeur verenig bly met sy vrye gees, **wie se volmaakte liggaam sy eintlik self vorm**, word daar in terugblik geen dwang op hierdie wesens uitgeoefen met betrekking tot die ewig gerespekteerde vryheid van die wil nie. Intendeel, hulle word net van tyd tot tyd onderrig, maar andersins **kan hulle doen wat hulle wil**, so asof hulle nog fisies in die wêreld lewe.

5] Die hoofrede waarom siele in die begraafplase verwyf, is **die valse leerstelling van die opstanding van die vlees**. Die siele word dan die heelyd geleer (van engele kant af) dat die dooie liggaam hulle niks meer aangaan nie, dat daar in alle ewigheid niks meer daaruit sal groei nie, en dat dit daarom vir hulle van geen meer belang is as 'n heeltemal geskeurde, lyfkleed wat ten gronde gegaan het nie, waaruit in alle ewigheid geen nuwe kleed meer voortgebring kan word nie.

6] Maar so 'n lering is vir hierdie wesens van net soveel nut, as sou jy met die beste wil in die wêreld aan 'n aartsmonnik wou bewys, dat Ek My Kerk wil rig en regeer sonder 'n sigbare kerklike hoof, of as jy hom wil bewys dat sy monnikskap geen haar beter is as die kleed van die nederigste dienskneg nie; of as jy aan hom wil bewys dat 'n sogenaamde 'religie' niks meer werd is nie as 'n half verrotte strooitjie in 'n mishoop. Of, BELANGRIK, as jy vir hom wil bewys dat 'n kort gebed in die gees en die waarheid, uit die hart van 'n

broer wat My liefhet, en wat net tien woorde lank is, oneindig meer werd is as 10 000 hoogdrawende woorde in 'n, vir die Volk onbegryplike, praterij, en as hulle dan ook nog so goed betaal word deur die gelowiges en geleerdes by die Eksklusiewe altare van genade.

7] Kyk, soveel as wat julle in hierdie verband met so 'n aartsmonnik wou bereik (wat jou met jou verduideliking nie veel beter sou behandel, as wat die Jode My voor die hoëpriester Kajafas behandel het, omdat hulle My as die grootste ketter beskou het en vir een wat gemeenskap gehad het met alle duiwels), net so gebeur dit met die leraars wat uit die hemel gestuur is, as hulle sulke siele van die dwaling wil terugbring, en aan hulle wil bewys dat die vleeslike liggaam in alle ewigheid nie weer sal opstaan nie.

8] Wanneer die pasgestorwenes sulke leringe hoor, is hulle ontsteld en word baie bedroef daaroor, dat dit hulle nie weer gegun sal word om terug te keer na hulle veronderstelde veranderde liggame nie, op welke grondslag die **belangrikste leringe in die geesteswêreld dan ook deur persoonlike ervaring bewerkstellig word**.

9] Wanneer hierdie wesens geleidelik besef dat al hulle verwagtinge op die valse leer en die valse geloof tot niet gaan, verlang hulle om deur die hoër leraars weggelei te word, en nêrens anders heen as regstreeks na die "hemel" toe nie.

10] Dit word hulle ook dadelik toegestaan. Maar wanneer hulle dan die waarheid van die hemel binnegaan, glo hulle nie dat dit die "hemel" is nie, want dit lyk nie soos wat dit verkeerdlik aan hulle voorgestel is nie.

11] Want wanneer hulle mense daar aantref, besig met allerhande werke, soos op aarde, en omrede dat die vreugde van die Hemel uit niks anders bestaan as uit die een liefdeswerk na die ander en in die een nuttige werk na die ander nie, - en wanneer hulle dan sulke dinge in die hemel sien, begin hulle dikwels om kragtig oor die hemel te beweeg, en sê:

12] "Dit sal nou vir My 'n pragtige hemel wees, waar Ek weer sou moet werk! Sulke dinge moes Ek tot My grootste vermoënis op aarde doen, en Ek het dit net gedoen ter wille van die hemel! Maar, noudat Ek in die hemel is, moet Ek werk soos vantevore op die aarde, en daarby nog, vir altyd! Dit is baie beter vir My om dadelik terug te keer aarde toe en in My graf te wag tot die Laaste Oordeel, wanneer My liggaam sekerlik uit die dood sal opstaan, want so staan daar geskrywe, en het die Heilige Roomse Kerk My geleer om te glo!"

13] En so keer hierdie wesens in alle erns weer terug. Maar as hulle weer op hulle gewenste plek aangeland het, word hulle daar deur die wagtendes kruis en dwars uitgevra wat die heilige Petrus vir hulle gesê het, of hy hulle vinnig ingelaat het, en of hulle lank op

die bepaalde sitplek moes wag, voordat dit Petrus behaag het om hulle in te laat.

14] En so laat hierdie geeste hulle dikwels deeglik uitdra, totdat hulle eers met 'n lagwekkende antwoord te voorskyn kom, wat allerhande spottende vorme aanneem. Hulle sê byvoorbeeld: "Die hemel is niks anders as landbougrond nie." Of: "Dit is niks anders as die Ekonomie van 'n bediende nie". Of: "Die vreugde van die hemel bestaan daarin, dat mens nou weer soos 'n huisbediende moet werk," en dergelike verklarings van die hemel is volop.

15] Maar sulke uitsprake word egter, soos maklik gesien kan word, nie altyd geglo deur diegene wat nog nie in die "hemel" was nie. En desondanks wens baie om na die "boerehemel" te gaan.

16] Diegene wat dit dan begeer, word deur die leraars (beskermgeeste) weggevoer en oor die wese van die hemel onderrig. **Hulle word daarop gewys dat die ware, eintlike hemel uit hulleself moet voortspruit**, en dat hulle aldus nie "in" die hemel kan kom nie, maar slegs die hemel in hulleself inbring deur die lewende, opregte wil **om liever meer en meer goed te doen**, en dus ook eerder **geringer te wees**. en dus eerder minder, om meer geleentheid te hê om **almal te dien**.

17] Wanneer sulke leringe dan in hulle wortel geskiet het en hulle 'n groot begeerte bekom om ander op allerlei maniere te dien en goed te doen, dan sal aan hulle, deur die leraars, nuwe dinge onthul word, sodat hulle dit voorlopig ten volle kan deurskou en hulle hemelse oplossing, na behore beproef.

18] Sou hulle hulself daardeur waardig bewys, dat hulle ware verlange na die hemel duidelik na vore gekom het, totaal verterend teenoor alles wat die wêreldse dinge nog aantreef, dan gaan hierdie hemelse begeerte wonderbaarlik, in 'n sekere sin, in alle rigtings uiteen en vorm eerstens die wonder heerlike weg, wat meer en meer uitbrei, en uiteindelik ook die hemel self word.

19] En hierdie hemel verenig dan met die soortgelyke hemel van die reeds salige geeste, soos liefde as 't ware geleidelik met liefde verenig, en soos die goeie van die liefde met die reine waarheid van die geloof verenig, en omgekeerd, die reine waarheid van geloof verenig met die goeie van die liefde.

20] Kyk, so het die kneg vir enkele minute gesien hoe hierdie siele snel omhoog vlieg en dan gou weer terugsink. En die skouspel was nie anders as die vuurwerk van die sogenaamde "Romeinse fakkels" (vuurwerke), wat ook helder opstyg, maar in die hoogte, half of dikwels heeltemal geblus, omdraai en dan weer na benede val, behalwe net dat hierdie opstygende (siele-)ligte nie so vurig lyk soos dié vanuit die Romeinse fakkels nie, maar hulle lig lyk eerder soos dié van 'n klein maanverligte wolkie.

21] Maar jy moet nie dink dat die kneg menslike gestaltes gesien het nie, want net die oog van die gees kan dit vermag, maar slegs so 'n styg-en-neervallende spel van lug-mat glinsterende wolktrossies. En jy sou dit ook gesien het, as jy so lank op die berg verwyd het.